

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Quos lex conjugij ineundi obstringat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

piat, Quæro iterum abs te, ô matrimoniorum nimis sollicitè, caussidice, an primi, an secundi, an tertij hi Eunuchi, tanquam legirupæ, ad cælum nullum jus sint habituri? cum tertij vel hanc ob causam se castrant, hoc est voluntaria continentia professione se castificant, vt per angustam portam, sine Creusa, sine illa tua, inquam, appendice, & absque vxorij impedimentis, expeditius admittantur? Siquidem, vt Seruator ait, *propter regnum calorum* sese ipsos castrauerunt: non iam cum coniugatis tricessimum, sed vel cum viduis sexagesimum, vel cum virginibus centesimum fructum relaturi, nouumque illud, in cælo canticum cantaturi, quod nemo poterit dicere, nisi illa *centum quadraginta quatuor millia, qui emi sunt de terra. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim sunt. Hi sequuntur Agnum quocunque ierit.* Tantû ergo abest, vt oppellat cælum, vxore carere; etiam illud pandit, si quis, in perfectiore gradu, castus esse velit. Nihil dicam de illis, qui perpetuò simul & surdi sunt, & cæci, atque idcirco, quia humanæ, circa personam & obligationem presentem, notitiæ capaces non sunt, matrimonium validè contrahere non possunt, tanquam nullo modo docibiles. Extra ordinem sunt ista, & tamen ostendunt, legem illam, sine limitatione, non esse intelligendam: *Crescite, & multiplicamini.*

Agnoscamus itaque diuinam institutionem, agnoscamus honestum, & à Deo præceptum Matrimoniorum contractum; cui insuper Christus supernaturalem sacramenti rationem adiecit; sed quia *littera occidit, Spiritus autem viuificat*, præceptum illud: *Crescite & multiplicamini*, ex mente Dei, & sobriè esse intelligendum arbitramur: nimirum quantum necesse fuerit, ad humanum genus conseruandum atque augendum, totumque orbem ab hominibus colendum, & incolendum. Qua de causa explicatè subiungitur: *Et replete terram.* Repleta est: nemo sollicitus sit, non deerunt, qui eam porrò repleant; nec deficient geniti, quia non deficient genitores. Hinc nota illa loquendi formula existit, qua dicimus, rem à *generatione in generationem*, hoc est, vsque ad Mundi finem, duraturam; quia & *generationes eò vsque durabunt*, ipso Christo dicente: *Sicut factum*

Matth. 13. 23.
Athanas. in
ep. ad Anniū
Hieronymus
1. contra Io-
uinian. cap 1.
Apoc. 14. 3. 4.

c. 23. de spon-
salib.

III,

2. Cor. 3. 6.

Gen. 1. 28.

Psal. 10. 6.

Prou. 27. 24.

Isa. 34. 10.

Luc. 17. 26.

M. m. 2 Etum

Etum est, in diebus Noë, ita erit & in diebus Filij hominis. Edebant, & bibebant, : uxores ducebant, & dabantur ad nuptias. Cùm itaque ad replendum Mundum, non opus sit, vt singuli collaborent, lex illa non singulis est lata, sed vniuersitati. Vbi proletarij sufficiunt, cur Vestales nubant? Obtento fine, media plura cur exigantur? Quamobrem etiam præceptum hoc sese non extendit, vltra tempus generationis à Deo præfixum. Post nouissimum enim mundi diem, neque nubent, neque nubentur. Interea totum quidem genus humanum, secundùm se, ad nuptias obligatur; attamen non in omni homine certo ac peculiari; esto, in aliquibus etiam determinatè id præcipiatur. Siquidem primi quidem nostri progenitores, & qui illis tempore proximi fuerunt, in illa scilicet tanta hominum paucitate, omnes singillatim ad connubia astringebantur; hac tamen ætate (quæ genus humanum satis fieret numerosum, etsi vel tertia pars hominum virginitatem, tota vita, Deo offerret) per se, atque in se, nullus certus ac determinatus, vi præcepti illius, se in coniugium conijcere cogitur; licet, ex alia subinde causa, nonnulli teneantur matrimonium non repudiare: quando videlicet bonum Reip. spes pacis reducendæ aut firmandæ, religionis incolumitas, promissi fides, vel aliter incompenfabile damnum id ita exigat. Vt autem sine metu essent, qui, ne genus humanum deficiat, nuptias tam anxie vrgent, præfatus est dudum, etiã apud alium Euangelistam, illa Christus: *Sicut in diebus Noë, ita erit & aduentus Filij hominis. Sicut enim erant in diebus, ante diluuium comedentes & bibentes, nubentes & nuptui tradentes, vsque ad eum diem, quo intrauit Noë in arcam, & non cognouerunt, donec venit diluuium, & tulit omnes: ita erit & aduentus Filij hominis.* Non deerunt ergo nuptiatores; etiam quando illis amplius opus non erit; immò neque tum, quando ex certissimis indicijs clarum fiet, finem mundi instare, & extremum iudiciũ propediem adfuturum. Quo tempore, neque tota amplius humani generis communitas ad nuptias obstricta erit. Ad quid enim prolem concipient matres nunquam pariturae? Quod aspexit Dominus, cùm diceret: *Va pregnantibus, & nutrientibus, in illis diebus.* Nec enim parient parturientes, sed multas prægnantes fatalis ille dies deprehendet. Quæ

Math. 22. 30.

Math. 24. 37.

Luc. 21. 23.